

Apelari

No.1 1984

SYYSKOKOUS

Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry.:n sääntömääräinen syyskokous pidettiin 24.11.1983 Kivimäen koululla.

Puheenjohtajaksi vuodeksi 1984 valittiin yksimielisesti Raimo Behm.

Johtokunta: Hilding Haaparinne, Veijo Honkanen, Matti Lankinen, Hilikka Lyytikäinen, Jorma Pessi ja Carita Vartiainen. Sihteerinä jatkaa 1.3.1984 saakka Eeva-Liisa Honkanen.

Toimikunnat

Tanhutoimikunta:

Ulla Haaparinne, Hilding Haaparinne, Raimo Behm ja Hilikka Lyytikäinen.

Varhaisnuorisotoimikunta:

Mirja ja Raine Heinonen, Sirpa Laakso, Matti Lankinen, Hilikka Lyytikäinen ja Kirsti Järvinen.

Pelimannitoimikunta:

Veijo Honkanen, Soili Paalanen, Jukka Kallio ja Eeva-Liisa Honkanen.

Järjestelytoimikunta:

Helena ja Hans Wikholm, Kaarina Pessi, Aapo ja Terttu Arvaja, Tarja Asikainen, Marjatta Kujanen ja Tauno Himanen.

Spelari-lehden toimituskunta:

Hilding Haaparinne ja Eeva-Liisa Honkanen.

APUPELIMANNIN AJATUKSIA TOIMINNASTA

"Kaikesta näkee, että teillä on hauskaa yhdessä", sanoi tuomaristo meidän esityksettämme Klaukkalan tanhukatselmuksessa 15.5. 1983. Pitkäaikainen ja sinnikäs harjoittelu, joka huipentui edeltävän harjoituksen hermostuneeseen virheiden etsintään, sai näin arvokkaimman kiitoksensa. Tottakai koko esitys oli muutenkin melkein täyden kympin arvoinen, koska siitä tehtyä nauhoitusta voisi tuomariston mielestä käyttää opetustarkoituksessa ja hyviä puolia oli niin paljon, että tuomariston aika ei riittänyt niiden luettelemiseen. "Porukka koetti olla niin vaatimattoman näköistä, katsele vain punastellen kengänkärkiä ja hameenhelmoja", loihe lausumaan eräs mukana olijat arvosteluja kuuntelevista osallistujista. Tottahan me olimme riemastuneita, mutta kuinkas sitä nyt voisi aivan avoimesti muille näyttää! Omassa joukossamme me sitten "Suomen parhaimpina" ja tietenkin myös "vaatimattomimpina" päästimme riemumme ilmoille.

Tämän katselmuksen virstanpylvään kohdalla loin mielessäni katseen menneeseen puoleentoista vuoteen. Lähdimme innokkaina perustamaan uutta yhdistystä. Monella on varmaan häivähtänyt mielessä pieni pelontunne: Kuinka me tulemme selviämään. Jo perustamiskokouksessa todettiin, että töitä joudutaan tekemään varsinkin ensimmäisinä vuosina olan takaa. Kaikki on sujunut kuitenkin paremmin kuin uskalsimme odottaa. Harrastajia on riittänyt niin tanhu- kuin pelimanni-

puolella ja jäsenmäärä on jatkuvassa kasvussa. Esiintymisiä on ollut niin paljon kuin olemme ehtineet ja jaksaneet hoitaa. Suhteita on hoidettu Vantaan kaupunkiin, Seurasaareen, Espalle, jne. Olemme tunteet itsemme täysivaltaiseksi ja arvostetuksi yhdistykseksi tanhukansan "seurapiireissä".

Apupelimannin penkiltä toimintaa seuratesa on mieltä erityisesti lämmittänyt se, että yhdistyksessä ovat myös pelimannit mukana aktiivisina ja joukossa hyvin viihtyvinä jäseninä. Pelimannit ovat mukana samasta harjoittelun, esiintymisen ja yhdessä harrastamisen ilosta kuin tanssijatkin ja siinä suhteessa lienemmekin aika harvinaisen yhdistys.

Eeva-Liisa Honkanen

28.5⁰C VARJOSSA

Niin tämä suurperhe oli matkalla Kajjaniin (yksi j on kuulemma annettu Joensuulle). Tavallisten tanhuujien ja erinomaisten pelimannien lisäksi mukana oli viulunkantaja, puvunhuoltaja, Huntti ja sen isäntä sekä bussiemäntä, yhteensä 27 henkilöä.

Menomatka sujui joutuisasti pikkueväitä maistellen, pelimannimusiikkia kuunnellen ja lauluja laulellen. Ilopilleri, päiväkotilaiset sekä toimistoapulainen EVP jakoivat, siis kahtia, suklaapaloja. Eräille

tuntui olevan epäselvää minkä paikkalipun olivat lunastaneet, koska istuivat milloin missäkin.

Perillä Kajaanin keskusammattikoululla olimme jo kello yksi yöllä, siitä kiitos kuljettajallemme. "Isäntäväki" oli meitä vastassa ja ohjasi meidät omaan luokkaamme. Pelimanneille oli varattu majoitustilat eri rakennuksesta, jotta saisivat soittaa rauhassa. Majapaikka ei soveltunut kaikkien suunnitelmiin, koska eräät yöpyivät mökillä ja eräs mamman luona. Noin neljän tunnin rauhallisen yön jälkeen olimme valmiit karkeloimaan tulevan päivän ohjelmaan.

Ohjaajat kävivät palaverissa ja pelimannit harjoittelivat. Tanhuujat harjoittelivat "RP"-esityksiä varten, jotka olivatkin hienon ja arvokkaan näköistä katseltavaa.

Painetussa ohjelmassa luki: "Kello 11.00 lounas 13.30:een saakka" ja tämä totisesti piti paikkansa. Ruokajonossa sai seistä noin tunnin, jos halusi. Ensimmäisenä päivänä halusimme, toisena emme.

Kenttäohjelman yhteisharjoituksissa koetimme painaa mieliimme muuttuvia kuvioita ja luulimme jo onnistuneemme.

Lauantai-ilta oli vapaa ja kukin rentoutui sopivaksi katsomallaan tavalla. Eräät saunoivat, toiset olivat pelimannikonsertissa, joku taas mamman luona ja olihan Tivoliinkin menijöitä. Osa Tivolissa käyneistä sai päähänsä kaapata yhden mikkihiiripukuisen

turkulaisen kultasepän. Illanvietossa tanssittuamme olimme jälleen valmiit 4-tuntiseen rauhalliseen yöuneen.

Sunnuntaiaamuna saimme herätä Usko Rautiaisen säveltämään kesäkisojen tunnussävelmään.

Yhteisharjoitus oli Vimpelin ruohokentällä. Jotain oli unohtunut siitä mitä lauantaina olimme oppineet, koska toinen ohjaajistamme käveli päättäväisin askelin ryhmäänsä koti: "Herranjestas mitä te oikein ajattelite." Sen jälkeen emme ajatelleet. Harjoittelimme vielä ennen lounasta ja nythän se meni - ensin vieraalle, sitten omalle.

Lounas: Jotkut jonottivat, toiset menivät pizzalle kaupunkiin, eräät jonottivat, kylästyivät, söivät picnicin ruohikolla ja ajoivat kaupunkiin kahville ja limsalle.

JA AURINKO PAISTOI: Pukeuduimme villaan ja tukevaan puuvillaan - ei lämmin luita riko - ja sonnustauduimme pääjuhlaan.

Kelpo pelimannimme aloittivat tilaisuuden. Ryhmämme oli ymmärrettävistä syistä sijoitettu aivan pääkatsomen eteen. Alkuseremonioiden jälkeen poistuimme kentältä katsomoon seuraamaan ulkomaisten vieraiden esityksiä. Rihmarulla Ruotsista esitti osaavasti oman ohjelmansa. Turkkilaisten ja jugoslaviaalaisten omaperäiset tanssit saivat raikuvat suosionosoitukset.

Isäntämaan lasten ja varhaisnuorten ohjelmat näyttivät oikein onnistuneilta ja yleisö taputti ahkerasti käsiään. Aikuisten esityksen jälkeen pyysi kuuluttaja yleisöä taputtamaan vielä uudelleen, koska aplodit eivät oikein kuuluneet.

Janoisina ja läkähdyksissä tulimme takaisin koululle. Vaihdoimme polyamidit päälle ja kotimatka alkoi.

Ensimmäisellä pysähdyspaikalla väsähtäneimmät virkistäytyivät 5-tuvan aalloilla ja jotta pysyttäisiin asialinjalla, saivat eräät eräältä namujuomaa. Bussiin päästyämme vaihtoivatkin ranskanpastillit omistajaa.

Ex-matkanjohtaja laulatti ja hauskutti meitä. Erinomaisen kuljettajamme ansiosta olimme kotona jo ennen puolta kolmea yöllä.

Tämä matka näytti meille toteen sen, mitä eräs tunnettu ohjaaja on meistä sanonut: "Teillä on yhteishenkeä ja se näkyy".

Toivon, että tulevatkin matkat onnistuisivat yhtä hyvin ja että useimmat voisivat olla mukana.

- MUISTAKAA! Ensin omalle ja sitten vieraalle. Kajjaani oli poikkeus.

Lämmöllä Eliaksen kattrillia muistellen.

Toimistoapulainen EVP

PELIMANNIN KERTOMAA

Juhannusaattona 1982 tanhusi Seurasaaren Antintalon edustalla Spelaritanhuujat noin kivenheiton päässä siitä, missä Tarvon pelimannit harvalukuisina soittelivat pelimannimusiikkia. Tällöin kai Honkasen Veijo sai idean tuon kivenheiton poistamisesta. Myöhempien neuvottelujen tuloksena päätettiin ryhtyä yhteistoimintaan kansanmusiikin ja tanhusoiton merkeissä.

Seurasi tiivis, jokaviikkoinen harjoittelu Kivimäen koululla Martinlaaksossa. Joulujuhlissa sitten tapasimme ensi kerran Helsingin pitäjän tanhuujien koko uljaan joukon. Kevättalvella 1983 olikin jo sitten useampia tanhutilaisuuksia, joissa soitimme suuremmalla joukolla.

Näihin aikoihin, kai maaliskuussa puraisi minua taas kerran sävelkärpänen js "syntyi" marssi. Mikäpä lapselle nimeksi? Kirjoitin päälle lyijykynällä Spelarimarssi. Annoin nuotin Veijolle ja sanoin, että soita se johon johon, josko tämä kelpaa.

Kajaanissahan sitten kävi niin, että Järdebylåténin sijasta soitimme tanhuujille Spelarimarssia ja homma näytti hoituvan hyvin.

Kesän mentyä on muistossa onnistunut Ruotsin-matka, jonka kruunasi isäntien hyvä huolenpito ja vieraanvaraisuus. Mukanaolosta kiitollisena

Veikko

Spelarimmarssi

Veikko Lakkavaara

Handwritten musical score for "Spelarimmarssi" by Veikko Lakkavaara. The score is written on ten staves in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The melody is primarily eighth and sixteenth notes. Chord symbols (G, D7, C) are placed below the staves. The piece includes first and second endings marked with "1." and "2.".

SPELARIMARSSI

Nyt marssimme soi
 se puhtia toi
 soittohomme soreaan
 kun tanhuten joukko spelareiden
 askeltavi innoisaan.
 Näin huoleton meidän marssimme
 on yhteinen ilo tää
 ja reippahasti pyörrien se
 mieltä lämmittää.

1)

Trala-lallalalallallaa,
 trala-lallalalallallaa
 - - -
 - - -
 trala-lallalalallallaa,
 trala-lallalalallallaa
 - - -
 - - -

- 1) Toisen repriisin alku- ja keskiosa on fanfaarinomainen ja sen trallatus on tarkoitettu tanhuujien laulamaksi.

Laulu kulkee oktaavia alempana kuin soitto.

Veikko Lakkavaara

VIIRKANTTI KOUVOLASSA 1984

SUOMALAISEN KANSANTANSSIN YSTÄVÄT ry

YHTEISOHJELMAT

Lapset alle 10 vuotta:

Älä ystävä armas
Avvaa portti
Huraa, huraa häitä
Ankeliini
Kauranleikkuu

Varhaisnuoret 11-15 vuotta:

Valmari
Tikkuristi
Tyttöjen Peuhan Miina
Yhdeksäinen

Aikuiset:

Viirkantti
Polkkasarja:
Polkkapuksi
Joka miehen polkka
Herrasväen polkka
Heinjoen kattrilli
Humahus

Sveitsiläinen masurkeka

Alku-
asento Parittain vierekkäin piirin kehällä, tanssisuunnassa.
Avoim tanssiote.

- Tahdit 1 1 polkkamasurkka-askel eteenpäin, tyttö alkaa oikealla ja poika vasemmalla jalalla;
- 2 poika juoksee 3 askelta paikalla ja heittää samalla tytön editseen vasemmalle käsivarrelleen. Tyttö suorittaa myös juosten askeleet;
- 3 polkkamasurkka-askel eteenpäin, tyttö alkaen vasemmalla, poika oikealla jalalla;
- 4 paikanvaihto kuten edellä (tahdissa 2), jolloin tyttö palaa alkuperäiselle paikalleen.
- 5—6 2 polkkamasurkka-askelta eteenpäin, tyttö alkaen oikealla, poika vasemmalla jalalla;
- 7—8 6:lla juoksuaskeleella pyörähdys parittain vastapäivään ympäri, jolloin poika pyörii ikään kuin akselina paikallaan ympäri tyttöä johtaen.
- 1—8 Kerrataan alusta.
- 9 Tyttö ja poika kääntyvät vastakkain. Ristiote, oikeat kädet päällä ja kädet hieman kohotettuina. Tyttö pyörähtää 3:lla askeleella käsien alitse tanssisuuntaan ympäri;
- 10 välittömästi edelliseen liittyen poika pyörähtää samoin. Käsien alitse pyörittäessä siirrytään samalla tanssisuunnassa eteenpäin.
- 11—16 Edelliset pyörähdykset käsien alitse vielä 3 kertaa kumpikin.
- 17 Tanssiote, kasvot tanssisuuntaan. 1 polkkamasurkka-askel eteenpäin kuten alussa. Tyttö alkaa oikealla, poika vasemmalla jalalla;
- 18 3:lla askeleella kääntyvät molemmat yhdessä myötäpäivään täyden käännöksen. Seisotaan siis selkä tanssisuuntaan;
- 19 1 polkkamasurkka-askel eteenpäin tähän suuntaan, tyttö alkaen vasemmalla, poika oikealla jalalla;
- 20 täyskäännös myötäpäivään 3:lla askeleella. Palataan siis tanssisuuntaan.
- 21—24 Kerrataan tahdit 17—20.

MIELIPITEENI OHJAAJAKYSYMUKSESTÄ

Yhdistyksen perustamisesta saakka on silloin tällöin noussut esiin kysymys: "Mistä meille ohjaaja?". Kohta kaksi vuotta on toiminta kuitenkin jatkunut innokkaana ja tuloksia tuottavana "ilman ohjaajia". Me menestyimme tanhukatselmuksessa Klaukkalassa yli kaikkien odotusten, olemme saaneet riehukkaat ja innostuneet aplodit Espalla, Seurasaarella, Vantaan kaupungin tilaisuuksissa, olemme kunnialla hoitaneet tanssitupa-tilaisuudet, tehneet matkan Ruotsiin, olemme viihtyneet --- Tavallisena "rivimiehenä" en osaa ymmärtää, miksi meidän pitäisi tehdä hyppy tuntemattomaan ja palkata itsellemme vieras ohjaaja, jonka taidoista emme tiedä, jonka ihmistenkäsittelytaitoa emme tunne, jne. Eteen voi tulla tilanne, että emme viihdykään uuden tulokkaan ohjauksessa ja "käsittelyssä". Ohjaajalta vaaditaan

muutakin kuin pelkkää opetusta ja kurinpiittoa. Tarvitaan inhimillistä lämpöä ja taitoa tulla toimeen erilaisten ihmisten kanssa.

Emmekö me "näe metsää puilta"? Hyvät ohjaajat ovat mielestäni lähempänä kuin moni vaatimattomuuttaan on uskaltanut ajatella. Kumpa me vain malttaisimme kuunnella ja olla neuvomatta näitä vuosikymmenien tanssikokemuksen omaavia ohjaajiamme.

Eeva-Liisa Honkanen

TULEVIA TAPAHTUMIA

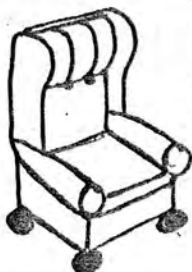
5.2.1984	Tanssitupa; hambo
20.5.1984	Lasten tantsut Seurasaarella
1.7.1984	Aikuisten tantsut Seurasaarella
29.7.1984	Aikuisten tantsut Seurasaarella
11.8.1984	Lavatanssit Seurasaarella
19.8.1984	Aikuisten tantsut Seurasaarella

PIKKU-UUTISIA

Hilding Haaparinne on valittu tanssitupa-toimikunnan puheenjohtajaksi.

Samoin Hilding Haaparinne on valittu Seura-saarisäätiön työvaliokuntaan.

Vuosis kokous 24.2.1984 klo 18.00 Martinlaakson
nuorisotalossa

Verhoomo Y.Wiik

- huonekalujen uudelleen verhoilu
- tyylikalusteiden entisöinti

Nikkilä Segris
puh. 231 849

PUUTYÖLIIKE

VOITTO MOILANEN

- rakentaa ja remontoi
- tekee myös puutyöt

puh. 848 931 ilt. 845 047

Lankinen Matti
Myyrmäentie 4.D.77
01600 Vantaa 60

SPELARI

Julkaisija: Helsingin pitäjän tanhuujat
ja spelarit ry.

Toimituskunta: Hilding Haaparinne ja
Eeva-Liisa Honkanen